

M.Ender Öndeş : 0 refleks sizde oldukça

Eski bir kofti kabadayı tekerlemesi vardı, ta ne zaman duymuştum. Aşağı yukarı şöyleydi: “Çıkmışız yola, yüz kişiyiz, yapayalnız! / Karşıdan geliyor üç kişi, off! Kalabalık mı kalabalık! / Yaklaştılar yaklaştılar yaklaştılar... / Olay çıkmasın diye silahlarımızı çıkarıp attık.”

Şu bizim belediye başkanımızı, yani İmamoğlu’nu her gördüğümde bu tekerleme gelip dilime yapışıyor. Üzgün bir adam o. Hep üzgün... Konuşmaya başlayınca insanın “Gel otur abi, takma bunları kafana” deyip bir ufak şişe açası geliyor. Seçildiği günden beri iktidar tek tek bütün yetkilerini buduyor, her türden aşağılama, yok sayma taktiğini uyguluyor ve o hep ama hep üzüyor. O kadar üzüyor ki, kırk yıllık solcularda bir Ankara hayranlığı bile başlıyor, o kadar yani!

16 milyonluk bir kent için pandemi toplantısı yapılıyor; bunu çağdırmıyorlar; bizimki üzüntüden yıkılıyor ama aklına kendisinin de bir güç ve irade olduğu hiç gelmiyor. Toplayıp sağlık örgütlerini, sendikalarını başka bir şey yapmak zaten aklının ucunda yok. Korkuyor. Şebnem Hanım’dan insanlık bulaşır diye korkuyor bir, böyle bir şey yaptığında devlet zaafa uğrar mı diye korkuyor, iki. Daha da önemlisi, zaten kendisi (ve ebedi genel başkanı) böyle bir toplumcu yönetim anlayışına sahip değil.

Düşünün, hükümet bundan İstanbul’daki bütün İstanbulKart sahiplerinin listesini istiyor, “biz bu liste üzerinden otobüse binen kovid hastalarına ceza keseceğiz” diyor. İtiraz ediyor bizimki. “Siz bize İstanbul’daki hasta bilgilerini verin, onları otobüslere bindirmeyelim” diyor. Karşı taraf “Hayır” diyor. Neden? Çok basit. Çünkü o zaman akşamları açıklanan rakamların yalan olduğu açığa çıkar. Peki, ne

yapıyor İmamoğlu? İtiraz ediyor, tamam. Sonra ne yapıyor? Aynen şöyle: “Onların dediği protokole sırf sistem yürüsün diye imza attık. İşbirliği bozulmasın diye.” Yani, 16 milyonun bilgilerini veriyor! Halka dönüp, bakın durum budur, iktidar böyle bir numara çeviriyor, çıkın tepkinizi gösterin diyor mu? Hayır. Anahtar kelime: “Sistem yürüsün...”

Geçen akşam “Şikago Yedilisinin Yargılanması” filmini seyrettim, herkese de öneririm. Bir yeri var filmin, sanıklar hâkimin faşizan tavrına karşı protesto olarak duruşma başlangıcında ayağa kalkmama kararı alıyorlar. Ancak bir tanesi, hâkim salona girdiğinde yerinden kalkıyor, bir an durup sonra oturuyor. Arkadaşları sorduğunda verdiği yanıt çok öğretici: Refleks!

Bu işte: Refleks! Kafa aynı kafa ve o kafanın hiçbir köşesinde milyonları ilgilendiren bir sorunu o alanın uzmanlarıyla, çalışanlarıyla yönetmek yok; devlet var, devletin yürümesi gereken sistemi var.

Ama bizi sokağa dökmek istiyorlar! Ah ah ah! Tabii sizi sokağa dökmek istiyorlar. Halkın zarar görmesinden korkuyorsunuz, biliyorum. Siz halkın annesisiniz çünkü, yağmurda ıslanır, güneşte terler de hasta olur diye korkuyorsunuz, ay yazıktır halka!

Bakın ben şu malum ‘Adalet Yürüyüşü’nü kendi gözümle gördüm. Şunun için yapıldı, şu hesap vardı ayrı, yürüyen insanları gördüm ben. Önde yürüyenleri değil, arkadakileri, kalantörleri değil, sıradan insanları gördüm. Vatandaşın o Allah’ın sıcağında nasıl deli gibi inatla yürümek istediğine bizzat tanıklık ettim. Evet, sen başlattın o işi ama sen yürüdüğün için yürümüyordu o insanlar; haksızlığa, adaletsizliğe karşı yürümek istedikleri için yürüyorlardı. O yürüyüşü sen başlatıp sen bitirdin, öyle sanıyorsun en azından eyvallah ama bir gün senin başlatmadığın yerden koparsa fırtına, onu da sen bitiremezsin bak. Gelip yürüyenlerin arkasına takılırsan da, Sırrı Süreyya’nın “Ambulans arkası uyanıklığı” benzetmesini

hak edersin.

Bu memleketin insanları ebleh değil; korkak da değil. Öyle kendi kafandan uydurduğun “vatandaş sert politika istemiyor” laflarının da beş paralık değeri yok; vatandaş sahte kabadayılığı, grup toplantısından yükselen teneke gürültülerini istemiyor. O insanlar zaten sokakta! Marketlere gidip soyuluyorlar, fabrikalara gidip sömürülüyorlar, otobüsler, işçi servisleri, traktör kasaları onlarla dolup taşıyor; sokakta olmayan sensin sadece!

Ve bu arada, her şeyleri ellerinden alınmış, kaybedecek bir şeyleri kalmamış olan Kürtler birazcık burnunu gösterdiğinde de bozuluyorsunuz ama değil mi? O konuda da “Şikago Yedilisi” fiminde bir bölüm var. Yoldaşı bir gün önce katledilmiş Kara Panterler lideri Bobby Seale ile cezaevinde yapılan bir görüşme... Odada, avukat ve aynı davada yargılanan beyaz bir genç, Tom Hayden var. Seale, Hayden’a soruyor: “Biraz da babana posta koymak için yaşıyorsun bu hayatı, öyle mi?” Hayden, “belki” diye yanıtlıyor onu. Ve Seale soruyor: “Bunun ağaca asılmaktan farkını görebiliyorsun, değil mi?”

Bitirirken, çok açık söyleyeyim, bu adamlar bizi harcıyor. Öyle sürü bağışıklığı filan değil, yüzde 1’in bağışıklığı, yüzde 99’un harcanması bu. Her gördüğüm arkadaşşıma da aynı şeyi söylüyorum: Kendini koru, çünkü seni koruyacak bir mekanizma filan yok! Artık saflar çok net. Bir yanda biz varız, diğer yanda hayatımıza kast edenler. Ortadakileri de öldürürse o ‘refleks’ öldürecek!